

Spolufinancované z
programu Európskej únie
Erasmus+

**Stredná odborná škola gastronómie
a cestovného ruchu, Levická 40, Nitra 950 03**

ERASMUS+

**KA101 - Mobilita pracovníkov v oblasti
školského vzdelávania**

**Projekt „Šťastní učitelia, šťastná škola“
číslo projektu 2019-1-SK01-KA101-060197**

Vypracovala: Dana Fábiková

Keď som sa dozvedela, že aj tento rok je možné zapojiť sa do projektu Erasmus, neváhala som a pustila som sa do hľadania vhodného kurzu. Vzhľadom na to, že už učím dlhší čas na jednej škole, zaujímajú ma nápady ako spestriť vyučovanie tak, aby bolo zaujímavé ako pre študentov tak aj pre mňa. Veď aj náš školský projekt sa volá Šťastní učitelia – šťastná škola.

Vybrala som si kurz v Taliansku, v Bologni. V Taliansku som ešte nebola, ale páčia sa mi talianske filmy a piesne. Na taliansku kuchyňu som zatiaľ počula iba samé chvály a historické mesto Bologna sa mi na obrázkoch z internetu celkom páčilo.

Kurz začal koncom septembra a trval týždeň. Cestovala som skôr, aby som sa zoznámila s prostredím a pozrela si nejaké pamiatky a galérie v tomto krásnom historickom meste.

Keďže prílet z Viedne do Bologne bol vo večerných hodinách, bola som rada, že som v pohode našla autobus z letiska do centra a potom taxík, čo ma doviezol až k bytu, ktorý som si objednala cez službu Booking. Pôvodne som mala v úmysle ísť z vlakovej stanice pešo - podľa mapky to bolo len nejakých 15 minút chôdze, ale únava z cesty, tma a neznáme prostredie ma presvedčili, že taxík v tejto chvíli bude to najlepšie riešenie.

Na mieste ma lámanou angličtinou privítal sympatický, asi 30-ročný Talian Alfonso. Byt bol milý, čistý a útulný, len trošku hlučný, čo som zistila hneď počas prvej noci. Zvonka sem doliehali hlasy zákazníkov z neďalekej reštaurácie, zvuky áut z ulice a sem tam preletelo nejaké lietadlo...Ešteže som nemusela ráno skoro vstávať.

Na druhý deň som sa vybrala objavovať mesto. Tento krát, už za denného svetla som sa v pohode dostala pešo až k vlakovej stanici, pričom som si prezerala nekonečné pasáže a výklady obchodíkov. Zastavila som sa aj v malej, typicky talianskej kaviarničke. Neodolala som lákavej vôni kávy a farebnej mozaike pestrofarebných mini- koláčikov a iných dobrôt.

Kúsok od vlakovej stanice sa konal festival dobrého jedla a poľnohospodárskych produktov. Užila som si pestrú paletu ľudí, dobrôt, informácií a tiež kultúrnych podujatí na jednom mieste. Odtiaľ som sa pomocou mapky dostala do centra, na námestie Piazza Maggiore. Po ceste som prešla aj okolo dvoch veží – Due Torri a na námestí som si urobila selfičko s Neptúnovou fontánou. Konečne som ochutnala pravú taliansku zmrzlinu – dala som si Bayleys. Bola skvelá !

Na obed som si v talianskej reštaurácii indickým personálom objednala Bolonskú špecialitu – tortelíny v hovädzom vývare a pohár červeného vína. Musím sa priznať, že tá zmrzlina mi chutila viac...

Popoludní som ešte navštívila chrám sv. Petra a jeho vežu so zvonnicou, odkiaľ sa môžete pokochať nádherným panoramatickým výhľadom na všetky svetové strany. V diaľke som uvidela nejaké zelené kopce, tak som sa ich vybrala hľadať s mapkou v ruke. Prišla som až k tabuľke s prečiarknutým názvom Bologna. Keďže prístup do lesa bol stále v nedohľadne a už sa začalo aj stmievať, otočila som sa a prvým autobusom som sa odviezla do centra a odtiaľ pešo na byt. Potom som dala už len sprchu a posteľ.

Druhé dopoludnie som si už cestu do centra pamätala, takže na na spiatocnej ceste som sa pokúsila preskúmať nové uličky. Tak som sa zamotala, že 20-minútová trasa z centra na byt mi trvala asi 2 hodiny! Okolo obeda som sa taxíkom odviezla na školský internát. Je to nová, moderná budova s presklenými chodbami a moderne vybavenými izbami pre študentov.

Vchod budovy skrášľujú visuté popínavé zelené rastliny, ktoré zjemňujú a oživujú moderný dizajn školského komplexu.

Po ubytovaní sme sa mali všetci stretnúť v centre mesta, čo sa po menších komplikáciách aj podarilo. V pláne bola prehliadka mesta s mladou študentkou-asistentkou Miriam. Musím uznať, že to bolo poučné, zábavné a osviežujúce popoludnie. Prvá spoločná večera sa konala v talianskej reštaurácii, v štýle – zjedz, koľko vládzeš, za poplatok 10 eur. Jedlo bolo výborné, aj pekne upravené a misy sa stále dopĺňali a obmieňali. Jediné, čo sa mi nepáčilo, bola tá kopa plastov- tanier, poháre aj príbory boli umelé. Vypýtala som si radšej malý dezertný tanierik a kovovú vidličku aj keď som sa otočila asi 5 krát k bufetu a späť k stolu. Všetci sme sa dobre najedli, porozprávali aj pofotili a potom sme sa autobusom odviezli až k internátu.

Na druhý deň, hneď po raňajkách v internátnej kantíne, kde sme stretli aj mladých talianskych študentov, sme začali s výukou. Privítal nás a predstavil sa nám náš lektor, Francesco Tarantino a jeho asistentka Miriam. Potom sa postupne predstavili všetci učitelia, ktorí sem prišli na kurz. Zišli sme sa tu z celej Európy – zastúpenie tu mali Grécko, Rumunsko, Bulharsko, Slovinsko, Poľsko, Litva, Estónsko, Nórsko, Švédsko a Azorské Ostrovy.

Výuka bola zaujímavá aj preto, že sme pracovali v malých skupinkách, ktoré sa stále obmieňali, takže sme sa mohli navzájom v lepšie spoznať. Počas výuky sme na naše aktivity využívali nielen priestory učebne, ale aj chodby celého školského komplexu a jeho blízke okolie. Jeden celý deň bol zameraný na aktivity vonku, v parku a ako bonus sme mali aj výlet do Florencie. Mali sme šťastie na počasie aj na sprievodkyňu Elizabeth, ktorá nám prehliadku mesta spestrila pikantnými historkami a povestami a na záver dala cenné rady pre zahraničných turistov Talianska.

Francesco pre nás zorganizoval aj večeru vo vychýrenej pizzérii v Bologni, kde sme mohli vyskúšať rôzne druhy tejto talianskej špeciality spolu s kvalitným vínom. Počas celého týždňa sme si navzájom vymieňali skúsenosti a poznatky a nakoniec aj telefónne čísla. Takže s niektorými učiteľmi som stále v kontakte. Takýto zážitok doprajem každému učiteľovi, pretože sa môžete stretnúť s ľuďmi z rôznych kultúr, vymeniť si skúsenosti, uvidieť svet z inej perspektívy a takto si rozšíriť svoj obzor.

Som veľmi rada, že som sa takéhoto projektu mohla zúčastniť a že mi to moja škola umožnila a podporila ma v tom.